

पूर्वश्रुतार्थेन श्रुतरावणवृत्तातेन ॥ निर्जितं भावेक्तः निर्जयंप्रति यत्सुमहद्वलंनियुक्तं तन्नरेन्द्रस्यैवलं रक्षोवधोद्यतं निष्क्रामत् निरक्रामत् ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ तस्यनरपतेर्व
लं रावणबलंप्राप्य सुचिरंकालं युध्योत्तममधिकं विक्रमंचकृत्वा तदासर्वप्राणशयत ॥ १४ ॥ प्रज्वलंतं रावणमासाद्य क्षिप्रमेवावशेषितं अल्पावशिष्टं सत् ॥ तत्र रणे पावकं

अथ पूर्वश्रुतार्थेन निर्जितं सुमहद्वलं ॥ निष्क्रामत् तन्नरेन्द्रस्यैवलं रक्षोवधोद्यतं ॥ ११ ॥ नागानां दशसाहस्रं वाजिनानि युतं तथा ॥ रथा
नां बहुसाहस्रं पत्तीनां च नरोत्तम ॥ महीं संज्ज्ञाद्य निष्क्रान्तं सपदातिरथं रणे ॥ १२ ॥ ततः प्रवृत्तं सुमहद्युद्धं युद्धविशारद ॥ अनरण्यस्य नृप
ते राक्षसेन्द्रस्य चाद्भुतं ॥ १३ ॥ तद्रावणबलंप्राप्य बलंतस्य महीपतेः ॥ प्राणशयत तदा सर्वहव्यं हुतमिवानले ॥ युध्वाच सुचिरंकालं कृ
त्वा विक्रममुत्तमं ॥ १४ ॥ प्रज्वलंतं तमासाद्य क्षिप्रमेवावशेषितं ॥ प्राविशत् संकुलं तत्र शलभा इव पावकं ॥ १५ ॥ सोऽपश्यत् तन्नरेन्द्रं स्तु
नश्यमानं महाबलं ॥ महार्णवं समासाद्य वनापगशतं यथा ॥ १६ ॥ ततः शक्रधनुः प्रख्यं धनुर्विस्फारयन् स्वयं ॥ आसंसाद नरेन्द्रं स्तराव
णं क्रोधमूर्च्छितः ॥ १७ ॥ अनरण्ये न ते मात्या मारीचशुकसारणाः ॥ प्रहस्तसहिता भग्नव्यद्रवंत मृगा इव ॥ १८ ॥ ततो बाणशतान्यष्टौ
पातयामास मूर्धनि ॥ तस्य राक्षसराजस्य इक्ष्वाकुकुलनंदनः ॥ १९ ॥ तस्य बाणाः पतंतस्ते च क्रिरेन क्षतं क्वचित् ॥ वारिधारा इवाश्रेभ्यः
पतंत्योगिरि मूर्धनि ॥ २० ॥ ततो राक्षसराजेन क्रुद्धेन नृपतिस्तदा ॥ तलेनाभिहतो मूर्ध्नि सरथान्निपपातह ॥ २१ ॥ सराजापतितो भूमौ वि
ड्ढलः प्रविवेपितः ॥ वज्रदग्ध इवारण्ये सालो निपतितो यथा ॥ २२ ॥ तं प्रहस्या ब्रवीद्रक्ष इक्ष्वाकुं पृथिवीपतिं ॥ किमिदानीं फलं प्राप्तं त्व
यामां प्रतियुध्यता ॥ २३ ॥ त्रैलोक्येनास्तियोद्धंदं मम दद्यान्नराधिप ॥ शंके प्रसक्तो भोगेषु न शृणोषि बलं मम ॥ २४ ॥

प्राप्य शलभा इव संकुलं नाशं प्राविशत् प्राप्तमभूत् ॥ १५ ॥ वनापगशतं वनं जलं तत्पूर्णं नदीशतं आर्षोऽहस्वः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वज्रदग्धोऽशनि
हतः ॥ २२ ॥ इक्ष्वाकुं तद्वंश्यमनरण्यं ॥ किं फलं प्राप्तं निर्जितोऽस्मीति वचनमनुक्तेति शेषः ॥ २३ ॥ २४ ॥